

Η καταστροφή των ενοχών

/ [Θεολογία και Ζωή](#)

Image not found or type unknown

«Ένα από τα μεγαλύτερα βασανιστήρια που έχει ανακαλύψει ο άνθρωπος, προκειμένου να δυναστεύει και να εκμεταλλεύεται το συνάνθρωπό του, είναι να του εμπνέει ενοχές. Δεν ξέρω αν είναι το προπατορικό αμάρτημα που μας κάνει τόσο ευάλωτους στο να τις αποδεχόμαστε, ξέρω όμως πώς η δύναμή τους είναι πανούργα και ακατάβλητη ιδίως στις παιδικές ψυχές, στη μαλακή παιδική καρδιά που θα κουβαλάμε κατόπιν ισόβια ευάλωτη». Τα πιο πάνω είναι της Μάρως Βαμβουνάκη από το βιβλίο της «Το φάντασμα της αξόδευτης αγάπης».

Όσοι είχαν την ατυχία να μαθητεύσουν κοντά σε γονείς, δασκάλους και παιδαγωγούς κάθε μορφής που έσπειραν, έμμεσα ή άμεσα, στην καρδιά τους ενοχές για τα λάθη και τα παραπατήματά τους, βεβαιώνουν για την ορθότητα των λόγων.

Ασφαλώς, χρειάζεται πόνος και κόπος όχι λίγος για ν' απαλλαγούν από αυτές τις

ενοχές και να ζήσουν ελεύθερα τη ζωή τους. Η μαθητεία σε πνευματικούς όντως πατέρες, με το βίωμα της Ορθοδοξίας και το λόγο τους, μπορεί να ανατρέψει το ενοχικό παρελθόν και να βοηθήσει στην ουσιαστική ζωή της χαράς των τέκνων του Θεού.

Οι υπερβολικές ενοχές, για τα όποια αμαρτήματά μας, δείχνει την υπερηφάνεια που ελλοχεύει μέσα μας. Οι καθόλου, βέβαια, πώρωση της καρδιάς και σκληρότητα.

Το ζητούμενο δεν είναι το μέγεθος των ενοχών, αφού αυτές είναι ψυχολογικό κι όχι πνευματικό φαινόμενο. Η μετάνοια δηλαδή στον άνθρωπο δεν πηγάζει από το βάρος των ενοχών του, αλλά από την επιθυμία του να φτιάξει τη διασαλευθείσα σχέση του με το Θεό. Αυτό θα φέρει τη χαμένη χαρά και την ειρήνη ως «καρπούς μετανοίας».

Δεν είναι λίγοι που εκλαμβάνουν τη σύγχυση και την αναστάτωση των ενοχών ως δείγμα μετάνοιας. Ούτε αυτοί που πιέζουν τις ενοχές τους με κατάληξη τα ψυχολογικά προβλήματα και τις νευρώσεις.

Η Ορθοδοξία, όπως την παραλάβουμε από τους αγίους Πατέρες και τις Μητέρες μας, όχι μόνο δεν δημιουργεί ενοχές αλλά τις καταργεί μεταποιώντας τις σε καρδιακό πόνο και συντριβή που, με την μετάνοια, φέρνει χαρά και ελευθερία.

Αν και οι ενοχές μάς επιβλήθηκαν από άλλους, σε ηλικία που δεν καθορίζαμε την πορεία, η αποδοχή και η συνέχισή τους είναι δική μας ευθύνη.

Γνωρίζοντας το Χριστό και δημιουργώντας σχέση μαζί Του, γνωρίζουμε τον άλλο τρόπο ζωής, χωρίς ενοχές και συμπλέγματα. Χαιρόμαστε τα πολλά Του δώρα, τον εαυτό μας, τη φύση και τους άλλους. Βλέπουμε τα πάθη και τις αμαρτίες μας ως σύννεφα που σκεπάζουν τον Ήλιο, ως ασθένειες που δυσκολεύουν τη ζωή, ως αστοχίες και παραπατήματα που εμποδίζουν την πορεία.

Ας μην επιτρέπουμε σε κανένα, ό,τι και να 'ναι, όποιος και να 'ναι, να καταστρέφει τη ζωή μας που η αγάπη του Θεού μας μάς χάρισε για να τη χαιρόμαστε και να την απολαμβάνουμε με όλους τους ανθρώπους.

Πηγή: isagiastriados.com